קיצור שלחן ערוך — דברים האסורים משום טרחא

אָסוּר לְהַסִּיעַ וְלִשָּׂא מִטַּלְטְלָיו וּכְלֵי בֵּיתוֹ בְּחֹל הַמּוֹעֵד מִדִּירָה שֶׁבָּחָצֵר זוֹ לְדִירָה שֶׁבָּחָצֵר אַחֶרֶת, אֲפִלּוּ מִדִּירָה כְּעוּרָה לְדִירָה נָאָה. אֲבָל מִבַּיִת לְבַיִת בֶּחָצֵר אַחַת, מֻתָּר. וְכֵן אִם שְׁתֵּי הַחֲצֵרוֹת סְמוּכוֹת וְיֵשׁ פֶּתַח בֵּינֵיהֶן, מֻתָּר לְהוֹצִיא הַחֲפָצִים דֶּרֶךְ שָׁם. וּבִמְקוֹם פְּסִידָא, מֻתָּר אֲפִלּוּ מֵעִיר לְעִיר. וְכֵן מִדִּירָה שֶׁאֵינָהּ שֶׁלּוֹ לְדִירָה שֶׁהִיא שֶׁלּוֹ, מֻתָּר מִשּׁוּם שִׂמְחַת יוֹם טוֹב, שֶׁשִּׂמְחָה הִיא לוֹ לָדוּר בְּדִירָה שֶׁהִיא שֶׁלּוֹ (תקל"ה).

אִם צָרִיךְ לְהַכְנִיס פֵּרוֹתָיו אוֹ שְׁאָר סְחוֹרָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא יָרֵא מִפְּנֵי גַּנָּבִים אוֹ מִשְּׁאָר הֶפְסֵד, כָּל מַה שֶּׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בְּצִנְעָה יַעֲשֶׂה. וְאִם אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בְּצִנְעָא, מֻתָּר לַעֲשׂוֹת אֲפִלּוּ בְּפַרְהֶסְיָא.